

651

๗.๑๗

ตำนาน
เมืองนครศรีธรรมราช

พิมพ์แจกในงานฉาบณกิจศพ

959.3

ค

C.3

นายอาจัน ลิมปี่ชาติ

ณ วัดมังกุฎกษัตริยาราม

วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๓

ห้อง ขจร สุขพานิช

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๑๑ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๖๒๒๑๖๗๕. ๖๑๑๕๐๑๑

๑๕๙.๓

651

กรมศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕-๓

คำนำ

ในการฉาบปูนที่กำแพงหน้าอาคาร ตึมนิชาติ ถนน
 มกุฏกษัตริยาราม ถนน 27 กันยายน 2491 นางจ้อ ตึมนิ
 ชาติ ผู้มารดา และพดด้วงวาท หาดวงชาติตระการ
 โภคสด ผู้พี่ เป็นเจ้าภาพ บอกความประสงค์มายังกรม
 ศิลปากร ขอเรื่องหนังสือสำหรับพิมพ์ แจกเป็นมิตร
 พดด้วงผู้พี่ไปในงาน หนังสือเรื่องหนึ่ง และใครจะได้เรื่อง
 ที่เนื่องด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะเป็นชาติภูมิ
 ของผู้วายชนม์ กรมศิลปากร เห็นว่า ถ้าพิมพ์เรื่อง
 ตำนานเมืองนครศรีธรรมราชจะเหมาะ ด้วยเป็นเรื่อง
 เก่า ตำนานแบบเดิมเป็นสมุดไทยชำระคร่ำคร่า เขียนด้วย
 เล็นหมึกดำเป็นอักษร ไทยย่อ ดบเดือนหลายแห่ง เคย
 ตพิมพ์ครั้งหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่สู้แพร่หลาย หากตพิมพ์
 ชนออกครั้งหนึ่ง จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในประวัติ
 ศาสตร์ และเป็นการศึกษาเรื่องราวมัยโบราณ

* ๑๕๔๐๑

๖ 160.604

71194

อันเป็นสมบัติของชาติไว้ให้ยั่งยืนสืบไป จึงแนะนำให้
พิมพ์หนังสือเรื่องน ชังเจ้าภาพกเห็นชอบด้วย และขอ
รับฉบับไปพิมพ์ ดังปรากฏในสมุดนี้

เรื่องตำนานเมืองนครศรีธรรมราชน ถ้าอ่านกัน
ธรรมดา ก็อาจนึกว่าเป็นนิยายนิทาน ได้ แต่ถ้าอ่าน
ด้วยพิณจพิเคราะห์ จะเห็นว่า ไม่ใช่นิทานธรรมดา คง
เป็นเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ครั้งโบราณ มนุษย์
ได้ตอบปากคากันมา ที่มนุษย์จดปะติดปะต่อไว้ ได้เท่านี้
น่าจะชอบใจผู้จดบันทึกอย่างมาก เพราะถ้าไม่จดเอาไว้
บ้านหรือเรื่องก็คงสูญเสียแล้ว

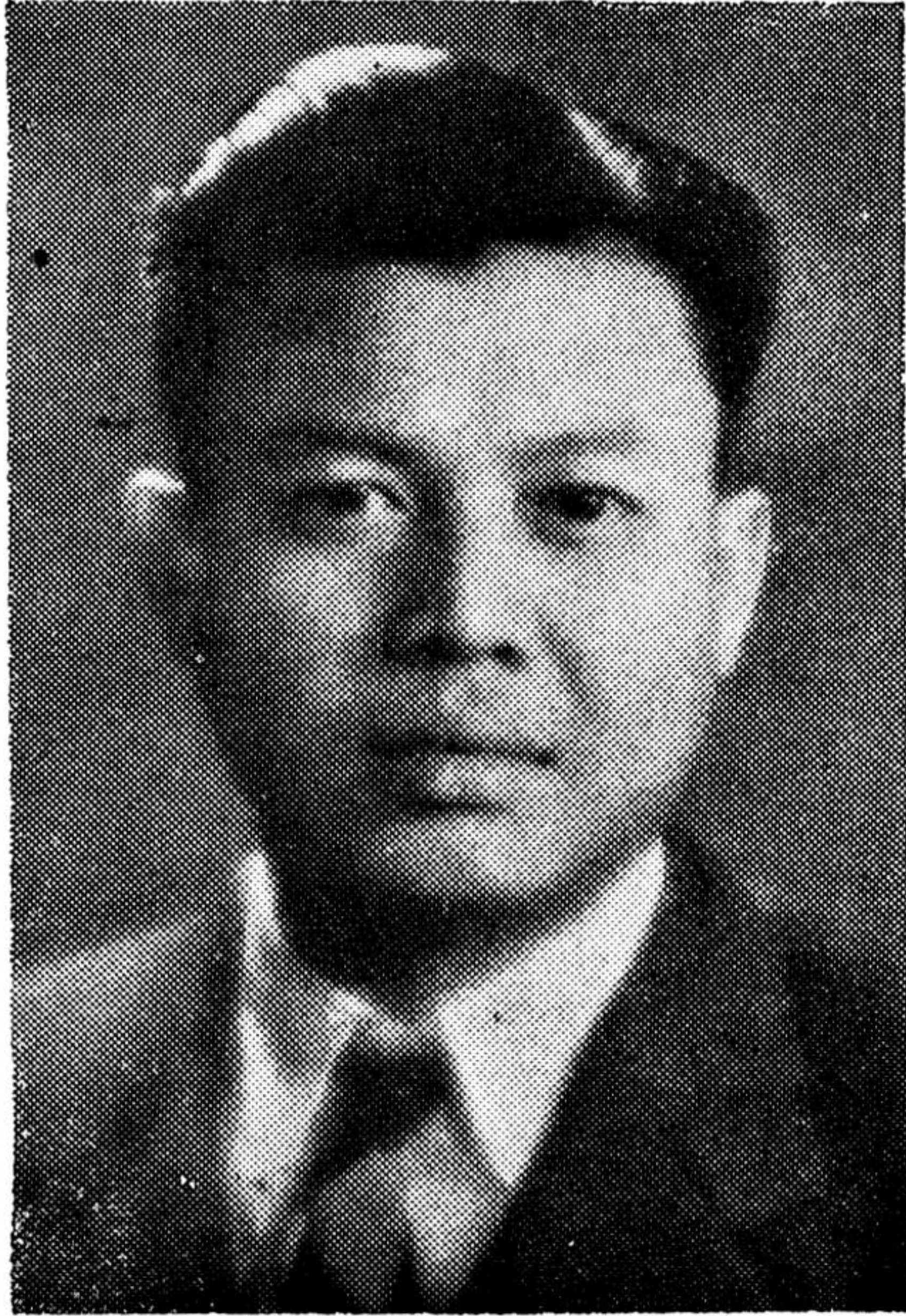
ขอทว่าเกี่ยวกับเรื่องเหตุการณ์ ซึ่งเกิดขึ้นในสมัย
โบราณ คือตอนทว่าพระพุทธศัหังค์ เสด็จมาจาก
เมืองดงกา ก็ตรงกับตำนานพระพุทธศัหังค์ และ
ตอนหนึ่งทแสดงให้ เห็นว่าเมืองอ ทองกับเมืองนครศรี
ธรรมราชเป็นไมตรีกัน คือตอนทพระเจ้าอ ทองกับพระ
เจ้าศรีธรรมโศกราชมาพบกัน และแบ่งเขตต์แดนเมือง

ทั้งสอง โดยพระเจ้าอุทองชวาตงแต่เทียมแทนคีดาไป
 ฝ้ายไต้เป็นดินแดนของพระเจ้านครศรีธรรมราช ส่วน
 ทางฝ่ายทิศเหนือเป็นแดนของพระองค์ดงน และม
 ออกตอนหนึ่งว่าหาดานของพระเจ้าศรีธรรมโศกราช แยก
 ออกไปตั้งอยู่ณเมืองเพชรบุรี จึงทำให้เข้าใจว่าเขตต์
 แดนเมืองอุทองกับเมืองนครศรีธรรมราชคงจะตอกนท
 เมืองเพชรบุรีเช่นนี้เป็นตน และยังมีข้อความอื่น ๆ ที่
 เมื่ออ่านโดยพิณิจพิเคราะห์ แล้วอาจจะได้ ความรู้ เกี่ยว
 กับประวัติศาสตร์ และโบราณคดีมาก

กรมศิลปากรขออนุโมทนาในกุศลสาธารณประโยชน์
 ซึ่งเจ้าภาพพิมพ์หนังสือแจกให้แพร่หลาย และ
 หวังใจว่าหนังสือ จะสำเร็จประโยชน์ แก่ผู้รับ
 ไปอ่านตามสมควร

กรมศิลปากร

๒๒ กันยายน ๒๔๙๑

อาจัน ติเมษชาติ เป็นบุตรชนชั้นมณฑุชการ และ
คุณนายจ้อ มณฑุชการ เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.
๒๔๖๕ ณ บ้านตำบลท่าวง อำเภอมะเอนก จังหวัดนคร
ศรีธรรมราช

เมื่อเยาว์วัย อยู่ท่านบิดาได้ให้เข้าอบรม ศึกษาใน
 สำนักเรียน ของ โรงเรียน มิชชันนารี ในจังหวัด นครศรี-
 ธรรมราช ในต้นปี ๒๔๗๖ ได้เข้ามาศึกษาต่อที่ โรงเรียน
 มัชฌิมวัดเทพศิรินทร์ ในจังหวัดพระนคร ต่อมาใน
 พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้ย้ายจากโรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์
 มาเป็นนักเรียนประจำที่ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย แล้ว
 เรียนอยู่ จนสำเร็จชั้นมัธยมบริบูรณ์ ใน โรงเรียนหอเมอบ
 ๒๔๘๓ และในปีเดียวกันตนเองได้ไปศึกษาในทางภาษา
 ต่างประเทศที่ออก ณ เมืองบรัซ ได้ศึกษาอยู่ในที่นั้น จน
 กระทั่งเกิดสงครามขึ้น จึงได้ชะงักการเรียน แล้วกลับมา
 มาอยู่ ณ บ้านเดิมที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในระหว่าง เวลา ที่กลับมา อยู่บ้านเดิมในระยะนี้
 อาจิมได้มีโอกาสช่วยเหลือนในกิจการค้าของคุณนายจ้อ
 ผู้เป็นมารดาอยู่เสมอ จนกระทั่งในต้นปี ๒๔๘๓ นี้
 คุณนายจ้อผู้เป็นมารดาได้ดำริที่จะให้อาจิมไปประเทศ
 ออสเตรเลียเพื่อศึกษาและหาความชำนาญในด้านการค้า

ก

และการอุสาหกรรรมสำหรับมาดำเนินงานของท่านในภาย
หน้าต่อไป

อาจณเจงได้ชนมากกรุงเทพฯ เมื่อปลายเดือน
สิงหาคมบน เพื่อจัดการขอหนังสือเดินทางและเตรียม
ตั้งท่าสำหรับสำหรับต้องใช้ในการเดินทางต่อไป ในการ
จากจังหวัดนครศรีธรรมราชของอาจณเพื่อเตรียมตัว
ครอง อาจณได้ว่าดาคุณแม่และญาติพี่น้องตลอดจน
เพื่อนฝูงทงหลายเพื่อไปออกเตรเตรเดี่ยวทเดี่ยว เพราะ
เขาใจว่าเมื่อได้รับหนังสือเดินทางแล้ว ก็จะได้เดิน
ทางไปเลยไม่ย้อนกลับไปในนครศรีธรรมราชอีก.

ในระหว่างที่อาจณกำลังรอรับหนังสือเดินทางอยู่
ในวนคนวนท ๑๓ กันยายนตอนค่ำ อาจณได้เริ่ม
บวชชนอย่างกระทันหัน คุณหลวงชาติ พชายได้เชิญ
แพทย์มาตรวจอาการ แพทย์ได้แนะนำให้ส่งโรงพยาบาล
บาด จึงได้รับจัดตั้งโรงพยาบาลศิริราชในเช้าวันรุ่งขึ้น
เมื่อถึงโรงพยาบาลแล้ว แพทย์ก็ได้จัดการพยาบาล
อย่างเต็มความสามารถ แต่ก็ไม่สามารถจะช่วยชีวิต

อาจันไว้ได้ เพราะปรากฏว่าเส้นโลหิตในสมองของ
อาจันแตก และถึงแก่กรรมในเวลา ๑๗.๕๐ น. ของวัน
ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑

ตลอดเวลาที่อาจันมีชีวิตอยู่ ชีวิตของอาจัน
ไม่เคยมีความทุกข์ เพราะอาจันเป็นที่รักใคร่ของ
ญาติพี่น้องทุกคน และโดยเฉพาะเป็นบุตรชายคนเล็ก
ของคุณแม่ จึงทำให้คุณแม่มีความรักและกรุณาเป็นพิเศษ
สำหรับในหมู่มิตรสหาย อาจันเป็นที่รักใคร่
ของทุกคนในบรรดาเพื่อนฝูง ทั้งในรุ่นใหญ่กว่าและ
ในรุ่นเดียวกัน.

ในการที่อาจันอันเป็นที่รักใคร่ของคุณแม่, ญาติ,
พี่น้อง, และมิตรสหายทุกคน มาควนสนชีวิตลงอย่าง
กะทันหัน โดยมีได้คาดฝันทั้ง ๆ ที่อยู่ในวัยที่ยังไม่สมควร
เช่นนั้น จึงนำความเศร้าและสลดใจอย่างสุดซึ้งมา
สู่ญาติ และมิตรสหายตลอดจนผู้ทุกคนเคยกับอาจัน
ทุกคน.

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

ชาติเดิมเมืองหลวงขอเมืองนครบุรี พญาเด็ดย
 ราชสมบัติขอท้าวโคศรหราช ผู้กรมเหษขอเทว
 มพระราชบุตรคนหนึ่งขอเหมมาดา ยงมเมืองแห่ง
 หนึ่งฝ่ายทกษณขอเมืองชนบุรี พญาผู้เด็ยราชขอ
 ท้าวองกุตราช ผู้เป็นอกกรมเหษขอนางจันทเทว จึง
 ท้าวองกุตราชกมารบด้วยท้าวโคศรหราชซึ่งพระทนต์
 ชาติ จึงพญาโคศรหราชก็ให้นางเหมมาดาแต่เจ้า
 ชน (๑) กุมาร จึงเจ้าชนกุมารเอาพระทนต์ชาติไป
 ไว้ในเมืองดงกาทวปโพน จึงนางเหมมาดาเอาพระ
 ทนต์ชาติ ห่อเกล้า ชูดาทวาร ออกจากเมืองดงสเภาจะไป
 ดงกาทวป สเภาอบปาง เจ้าดองพนองเดินคินดง
 พงไพร มาพบสบนละหาดชายแถวทะเลรอบ จึง
 นางเหมมาดาเจ้าชนกุมารเอาพระทนต์ชาติฝังไว้

(๑) ต้นฉบับเขียน ทนต

จะไปตั้งกาท้อบ เมื่อถึงท่าตรงก็ขอโดยสารตั้งเถา
ท่านไป ครั้นถึงกลางมหาสมุทรก็เกิดอัศจรรย์

นักหนาใช้ตั้งเถาไปมิได้ จึงนายตั้งเถากรมการคนงาน
ตรึกกันว่า เอานางเหมมาดาแต่เจ้าชนกุมารฆ่าเสีย

จึง นางเหมมาดา เจ้า ชนกุมาร ก็ ราวถึง เถิง พระมาเถร
พรหมเทพ ๆ ก็นิมิตเป็นพญาครุฑราช ไใหญ่ประมาณ

๓๐๐๐ วาเสด็จมา จึง.....(ต้นตะบับดบ)
.....จึงพระมหาเถรวา.....ด้วย

นาคราช ทงหลาย ชน มา ถวาย บังคม แก่ พระทันตธาตุ
ได้ จึงพระมหาเถรพรหมเทพ ชักทำนายในกาตนั้นว่า

สถานณหาดชายทะเลรอบนั้น ในถาอนาคตกาดไป
เบองหน้า ยงมพญาองค์หนึ่งขอพญาศรีธรรมโศกราช

จะมา ตั้ง สถาน ณ หาดชายทะเลรอบนั้นเป็นเมืองใหญ่
ขอเมืองนครศรีธรรมราชมหานคร แดพญาองค์นั้น

จะก่อพระเจดีย์ องค์หนึ่งใหญ่เป็นพระมหาธาตุ สูง
๓๗ วา โดยพุทธทำนายนแด จึงนางเหมมาดา

เจ้าชุกุมารไหว้พระมหาเถรว่า เจ้ากุ่มพระคุณจริง^(๑)
แล้ว ไซ้เสภาไปได้ จึงพระมหาเถรก็เสด็จไปแต่

อาตตมเมืองหลวงยังมีพญาทรบตราชราชานน
ได้เสวยราชย์สุขเกษมเปรมป ระชาแต่นหมามตุกชาย
๒ คน ๆ หนึ่งขอพญาเจตราชทาว นนอายุเชอได้
๓๐๐ ปี ถคนหมาขอพญาเสหราชสมภารเหตอตรา
บุญหนักศักดิ์ใหญ่พนคณนา เมืองนนมกาแพง ๓ ชน
ออม ๓ วนจรงรบ กมรูปนาคราช ๗ หัว ๗ หาง
ประกอบบบประตุ มีเรือนหลวงมีพระชาติ ๓๐ ยอด ๆ
คมีชายชวากตาง นนสูงสูดหมอก พระพุทธรูป
๕๐๐๐ องค์ ๆ หนึ่งมีอาจาจะคณนาได้ บมะเมยก
เกิดไชยมบทงพวกพต ครุวนายกษัตริณคนตาย
วินาศ กั้นไชยมบหนรอด พญาหนใจบุญ ยังมีชาค
๕ คนชวนพญาตรริกน จึงพญาภพงบาคทง ๕ นน
ให้แต่ง เสภา แดเรือตง พากน หน มา เซนหาดชายแก้ว

(๑) ต้นฉบับเขียนจึง

ไทยไปแต่ เค้าต้นทนาให้พญาพัง เมื่อพระพุทชเจ้า
 ยงแต่ตั้งสอน บุคคล ทงหลาย พญาตั้งกากวายังม
 เจ้าไทย ๒ พระองค์ ถ้วาทแก่กัน และพญาตั้งกา
 ขออนุโทษ นนิกให้แก่พญา ๗ ก็ให้หมนตเจ้าไทยนนให้
 มาควยบากูทง ๕ นน จึงมหาพุทชคาเพยรกรบหมนต
 แด้ว มหาพุทชคาเพยรกว่าจะอยู่ได้ จะวาทแก่
 กนนิก จึง บากูทง ๕ ก็ให้ แต่ง สเกา แด้ว กรบมหา
 พุทชคาเพยรมาเถิงพญาศรัธรรมไศกราชราชา จึง
 บากูทง ๕ ก็เดาขอตนนนไปให้พญาพัง จึงมหาพุทช
 คาเพยร ก็ เค้าต้นทนาให้พญาพัง แด้ว ๗ ก็ว่าแก่บาก
 ทง ๕ คน นน ว่าให้จัดเอาคนในช่องห้วยช่องเขานนแต่
 พญา ศรัธรรมไศกราช แด้ว พญา พงศาภษตริย แด้ว บากู
 แด้วคนทงนน ก็ตรรกนจะตงเมืองแห่งหาดชายทะเล
 รอบโพ้น แด้วจะตงมฤคเจดีย์และพระพุทชรูปไว้ให้
 ให้ว นนทนาใน ตำบล แห่งโพ้น ตามพุทชคาเพยรต้นทนา
 เถิงพระกัณฑ์ (ชาตุ) พระพุทชเจ้านนแต่ จะให้บากู

นำไปแห่งหาดชายทะเลรอบโพ้น จึงเกิดไข่มบนแก่
 คนทั้งหลายใหญ่่น้อยตายสิ้นเป็นอันมาก จึงพญาศรี
 ชรรมไศกรวช แด พญาพงศา ก็ ชัดเจ้าไทยแด่ปาก
 แดรพดทง..... คำสอนทนาไปตั้งณ โศกหาดชาย
 ทะเลรอบน

เมื่อมหาศักราชได้..... บนนพระยาศรีชรรม
 ไศกร ราชสร้าง สถาน ดหาด ชายนน เป็น กรุง เมือง ชอ
 เมืองนครศรีชรรมราชมหานคร ผู้กรมเหษชอนาง
 สังกเทว จึงพญาศรีชรรมไศกรวชแด่พญาพงศา
 กษตรยแด่ปากุตรวิศวมหาพทชเพียร ซึ่งจะทำอิฐ
 ปูนจะก่อพระมหาธาตุ จึงรู้ว่าพระดีหิงค์ได้ดีจออก
 แต่เมืองดงกาดองนาทะเลมาแต่ ความผด่อดพราย
 เงือกงู ชตาม พิมทอง ตาม หลง รัศมีพระพุทชดีหิงค์ ๆ
 ดอย มา เถง เรยก ชอเกาะบึง แดวกคนมาเห็นเกาะ
 แก้ว เจ้าไทยน

ยงมหนักเทศ์ผู้หนงถือพระราชดำรพญามชยมเทศ์

พญาศรีธรรมโศกราช นน มบุญ มหิมา นกัหนา ผู้
 อัครมเหสี ขอ นาง สันทมิตรา พญา นน ม นาง สนม
 ๘๕๐๐๐ ใน พระ ราช สาร์ นน ว่า ให้ พญา ศรี
 ธรรมโศกราช เมือง นครศรีธรรมราช ก่อพระมหาธาตุ
 องค์หนึ่ง สูง ๓๗ วา พญาศรีธรรมโศกราช นน ก่อ
 พระมหาธาตุได้ ๘๕๐๐๐ พระองค์ พญา องค์ นน
 รุ หดกสามารถแก่บาดดวย เจ้าไทยแดงพบดิฐธรรม
 ไชร พญาศรีธรรมโศกราช ยนต์ดวยนกัหนา เจ้า
 ไทย ก็ให้ ส่งสอน บาคให้ เรียน สวดมนต์ให้พระทง ๕
 คน นน พญา ก็ให้ เร่ง การ พระ ราช พิธี สวดมนต์
 เขตคคามอาราม ตงหนแดงตงอิฐก่อฐานพระมหาธาตุ
 เจานนตามพระราชสาร์ตามตริกนน นน จึงมีสาร์วิสัย
 พญาศรีธรรมโศก ก็ให้ มา ขอ พระสาร์วิสัย ๑๖
 บรรจุพระมหาธาตุเจานนแดง จะบรรจุพระมหาธาตุ
 ทง ๘๕๐๐๐ ยอดนนแดง พญา ศรีธรรมโศกราช
 เมืองนครก็เป็นทุกประหมนกัหนา ว่าจะคิดนนใดแดง

จะได้อำมาตย์อารักขาคนนั้น จึงพญาให้อำมาตย์เอาทอง
 เทาตุกพกแขวนคอมาบ่าวทวทงเมือง ถ้าผู้ใดรู้แห่ง
 ทศารักขาใส่ ก็ให้ทองแก่ผู้นั้น จึงอำมาตย์
 กระทำตามพญาสั่งนั้นได้

ยงมผู้เฒ่าคนหนึ่งอายุได้ประมาณ ๓๒๐ ปี ว่า
 เมื่อพี่ชายยังน้อย พ่อพี่ชาย พ่อพี่ชายนำเขาไปชก
 พระศารักขาต่อขุนนาง มธุเอามาฝังไว้ในเมืองนคร
 ศัรธรรมราชน จึงอำมาตย์เอาผู้เฒ่านั้นไป ทูล แก่
 พญา ๆ ก็ให้ฤกษ์ใส่ จึงพบพระเจดีย์ใต้ดินมีภาพยন্ত্র
 ผุดอยู่ จะเอาขนมได้ จึงพญาก็เป็นทุก ประหลุม นัก หน้า
 จึงพญาก็ให้อำมาตย์เอาทอง เทาตุก พกนนั้น แขนง คอ
 มาบ่าวว่า ผู้ใดรู้แก่ภาพยন্ত্রได้ ให้ทองแก่ผู้นั้น จึง
 อำมาตย์กระทำตามพญาสั่งได้

ยงมกะทาชายผู้หนึ่งเชี่ยวชาญนักหน้า กะทาชาย
 ว่าเมื่อพ่อชายยังได้ พ่อเข้าไปเรียนภาพยন্ত্র เก่ง เมือง
 โรมวิดัย เรียนแถวพ่อชาดกตำราด้วยหมึกไว้ในฝ่ามือ

พ่อขงคนมาถึงเมืองแก้ว ถึงเมืองโรมวิสัย จึงใช้
 ภาพยนตร์ตามมาตัดคอพ่อเข้าไป แด่ตำราซึ่งพ่อขา
 ลักไว้ในขานนั้น ข่าได้เขียนไว้ตามตำรานั้น ยังอยู่
 แก่ข่าแด้ จึงอำมาตย์ก็ได้เอาทองเท่าถูกพกนั้น ให้แก่
 กะทาชาย จึงอำมาตย์ก็นำกะทาชายมาทูลแก่พญาฯ
 ก็ให้กะทาชายไปเก็บใบยาตามตำรา ซึ่ง กะทาชาย ทด
 นน จึงเก็บเอาใบยามาทอดได้ภาพยนตร์กึ่งอยู่ จึง
 รอนขนไปถึงพระอินทร์ พระอินทร์ก็ให้พระวิศณุ
 กรรมลงมาเอาพระตำราวิธชาตุนั้นให้แก่พญาฯ ก็ให้
 พระตำราวิธชาตุนั้นไปแก่พญาศรีธรรมโศกราช กับบรรจุ
 พระมหาธาตุทอง ๘๕๐๐๐ ยอด ในเมืองมัยยิมเทศ
 โพนตามพระราชดำริมาขอนน จึงพระวิศณุกรรมก็
 ช่วยพญาตักแต่งก่อพระมหาธาตุซึ่งบรรจุพระตำราวิธ
 ชาตุนั้นได้ จึงพระวิศณุกรรมก็ขนไปยังพระอินทรา
 ธิราชแล้ว

จึงพญาศรีธรรมโศกราชตรรกนแล้ว ก็ให้สร้าง

เมืองชน ๓๒ นกษัตร บชวดเมืองสายถือ ตรานู ๑
 นตเมืองตานถือตราหว ๑ ขาดเมืองกะตั้น คินถือ ตรา
 เตื่อ ๑ เกาะเมืองปะหังถือตรากระต่าย ๑ มะโรง
 เมืองไทรถือตรางูใหญ่ ๑ มะเต็งเมืองพทตงถือตรา
 งูเต็ก ๑ มะเมยเมืองตริงถือตราม้า ๑ มะแมเมือง
 ชุมพรถือตราแพะ ๑ วอกเมืองบันไทย ส้มอถือ ตรา
 วานร ๑ ระกาเมืองสะอูเตาถือตราไก่ ๑ จอเมือง
 ตะกวดถางถือตราสุนัข ๑ กุนเมืองกระถือตรา
 สักร ๑ เมือง ๓๒ นกษัตร หิวเมืองชนแก่ เมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร แดพญาภักกอพระมหา
 ชาติสืบไปได้ ไชหาดงทวทงเมือง คนตาย เจ้าไทย
 แตนกเทศบาคูคนหนังกตาย คนทงหตาย กัดงเรอน
 หนไชราย จงหากตามดงเรอพญา ๗ แดตูกเมย
 แดผุคนกพนาศพรายกนหิงนาน
 เมอศักราช ๑๓๙๖ ขวบนน ยงมพญาองค์
 หนงขอพญาศรีไศยณรงค แต่ตะวันตกมาเดวยเมือง

๑๒

นครศรีธรรมราช ผู้เป็นอัครมเหษชอ (ฉบับ
ขาด).....

ถ้าเราแล้ว ทำอยู่ ทอญกพระหัตถเบองขวาชนขวา
แต่เทียบม แทนศิดาไปฝ่าย ทก ชน เป็น แตน พระ เจ้า ศรี
ธรรม โศกราช แต่เทียบมแทนศิดาไปฝ่าย อุดร เป็น
แดนทำอยู่ ทอญ แดเดชโพธิ์สมภารของทำอยู่ ทอญ
พญาศรีธรรมโศกราช ไมทงปวงกแหวกออกกักรา
นนแดน ทำอยู่ ทอญพญาศรีธรรมโศกราชหงนา
ทกษโณทก อธิษฐานเป็นพระญาติพระ วงศ์กนดบ
ไป ถาดนบุญพญาศรีธรรม โศกราชแล้ว เชอ
ฝากพระนางพญาศรีธรรม โศกราช แดทงพญาจันทร์
ภาณ พญาพงศ์สุราหะมุนของทง ๒ ดวย แดพญา
ศรีธรรม โศกราชว่าแกทำอยู่ ทอญ ณ เมืองของ
ท่านโพ้นชดตั้งโดบ่างซงหาไม ทำอยู่ ทอญบอกว
ชดแต่หวาย, แล้มา, คนชอ, เซอกชวณ, พจนครอง แด

ม. ๒๔๗
๒๔๗๑

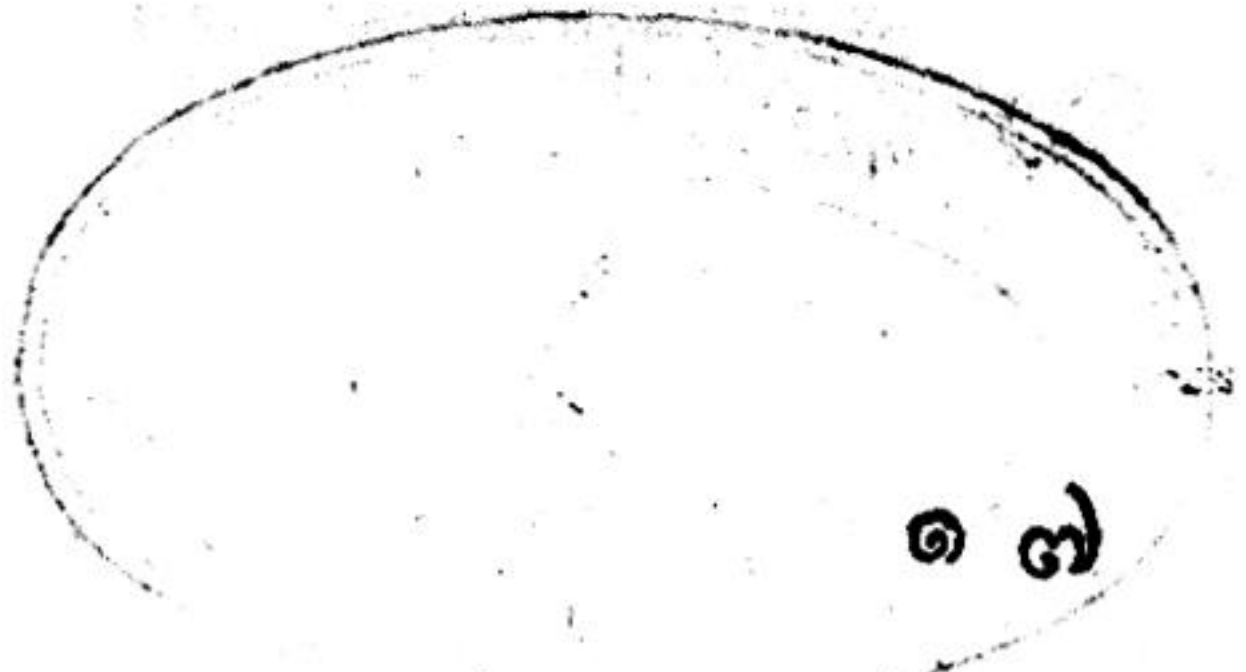
พระยาจันทรภาณ^{๒๒}ผู้นอง^๒เป็น^๔พญาแทน แดบออก
 ฆ่า^๒ไป^๒ถึง^๒ท้าว^๒อู่^๒ทอง^๒ทุก^๒ให้^๒เครื่อง^๒ไทย^๒ทาน^๒มา^๒ช่วย^๒ตั้ง^๒การ
 พระศัพพญาศรัทธ^๒มโศกราช แดพญาจันทรภาณ
 เป็น^๒พญาอยู่^๒ได้^๒ประมาณ^๒ ๗ ^๒ขวบ ^๒เกิด^๒ไชยม^๒บน^๒ตง
 ทง^๒เมือง^๒คน^๒ตาย^๒วินาศ^๒ประ^๒โดย ^๒แดพญา^๒จันทร^๒ภาณ
 พญา^๒พง^๒ศ^๒สุ^๒รา^๒หะ^๒ต^๒รว^๒ก^๒น^๒ด^๒วย^๒มหา^๒เถ^๒ร^๒ดี^๒จ^๒า^๒น^๒เท^๒พ
 แด^๒ว ^๒พา^๒คร^๒อบ^๒ค^๒ร^๒ว^๒ด^๒ง^๒เว^๒อ^๒หน^๒ไช^๒ย^๒ม^๒บน ^๒ไ^๒ก^๒ตาม
 ด^๒ง^๒เว^๒อ^๒พญา ^๒ๆ ^๒ดู^๒ก^๒เม^๒ย^๒ก^๒ต^๒าย^๒ส^๒น ^๒พระ^๒มหา^๒เถ^๒ร^๒ดี^๒จ^๒า^๒น
 เท^๒พ^๒ก^๒ต^๒าย ^๒เม^๒อ^๒ง^๒น^๒คร^๒ก^๒ร^๒าง^๒เท^๒อ^๒ย^๒ู่^๒เป็น^๒บ^๒าร^๒ัง^๒โร^๒ม^๒อยู่
 ห^๒ง^๒นา^๒น

อาทิม ^๒ว่า ^๒พระ^๒พ^๒นม^๒ท^๒ะ^๒เด^๒ศ^๒ร^๒ม^๒เห^๒ล^๒ว^๒ล^๒ดี^๒ท^๒รา
 ช^๒ร^๒า^๒ช^๒ก^๒ษ^๒ต^๒ร^๒ย ^๒พระ^๒บ^๒ว^๒ร^๒เช^๒ษ^๒ฐ^๒า^๒พระ^๒ร^๒า^๒ช^๒ก^๒ุม^๒า^๒ร^๒ ^๒อัน^๒เป็น^๒
 พระ^๒เจ^๒า^๒ห^๒ต^๒าน ^๒แ^๒ด^๒ะ^๒พระ^๒ก^๒ต^๒า^๒พระ^๒บ^๒ุ^๒ ^๒พระ^๒ย^๒า^๒มา ^๒ทำ^๒น^๒มา
 ต^๒ง^๒อยู่^๒เพ^๒ช^๒ร^๒บ^๒ร ^๒ทำ^๒น^๒เ^๒า^๒พ^๒ด^๒มา ^๒๓๓๐๐๐ ^๒ช^๒าง^๒พ^๒ง
 พ^๒ด^๒าย ^๒๕๐๐ ^๒มา ^๒๗๐๐ ^๒พ^๒ด^๒อัน^๒ตาม^๒ทำ^๒น^๒มา^๒เ^๒อง^๒น^๒น
 ๕๕๐๐๐ ^๒ทำ^๒น^๒ ^๒ต^๒ง^๒ ^๒ว^๒ด^๒ ^๒ว^๒ง^๒ ^๒เว^๒อ^๒น ^๒ห^๒ด^๒ว^๒ง^๒ห^๒น^๒า ^๒พระ^๒ด^๒าน

เรือนชาวแม่พระสนม แดวกให้ท่านาเกิดอ แด่ท่าน
 ก็ให้เอา มา ถวาย แก่ พระเจ้า บู่ พระเจ้าย่า ๆ ท่านกษน
 ชม หนัก หนา ว่าพระหลานเรา รั หัดกัมบุญญาอัน
 ประเสริฐ ทุก ประการ ก็ ยิน ดี แดวกแต่งเพลาอนน
 ให้มาถึงพระหลาน ท่านให้ราชยาน, คานหาม, กดึง
 กตด, ชุมสาย, ทานตะวัน, จามร, จามจุรี, พัดโบก
 ให้มา แก่ พระ หลาน ท่าน แด่พระบู่ พระย่าท่านก็
 ตั้งว่าแก่พระหลานท่าน จะไปตั้งแห่งใด ๆ ได้ย ให้
 บอกแก่พระบู่ พระย่าท่านให้รู้ แด่ท่านให้ท่านาบาง
 ตะพานได้ ๓๐๐ แดวกตั้งอยู่ริมส้มูทว ท่านก็
 เสดยราชย์อยู่ในกรุงเพชรบูรณ์อยู่นาน
 ยงมดำเกาจนซัดเขามาตาหนิง แด่ชาวกรุงเพชร
 บูรณ์ แด่ นำ ชุน ต่อมจนเอาเครื่องบรรณาการมาถวายแด่
 พระเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานฝังแด่พระเจ้าอยู่
 หัว ๆ ก็ให้ พระราชทาน ฝัง แก่ ชุน ต่อมจน เต็ม ดำเกา
 หนน เอาไปถึงพระเจ้าบรมพากรุงจัน แด่พระเจ้า

รม พาก รุง จ น ก ช น ช ม ย น ต น ก ห น า   ว่า พระพนม
 ทะเด ศ ร รม เหน (ท) ราช ราช ก ษ ต ร ีย พ ระ บ ว ร พ ระ เช ช ฐ า
 พ ระ ราช กุมาร เสด็จ มา ตง อยู่ รม ส ม ท ร น   ค ว ร เ ว
 เอนาง จ น ท ร เท ว ศ ร บ า ท ราช บ ุ ต ร ท อ ง ส ม ท ร น   ให้
 เป็น พระ อ ค ร ม เห ช แก่ พ ระ บ ว ร เช ช ฐ า พ ระ ราช กุมาร
 เจา กรุง เพชร บ ร   แด นาง จ น ท ร เท ว ศ ร บ า ท ราช บ ุ ต ร
 ศ ร ท อ ง ส ม ท ร น   เป็น อุ ก นาง จ น ท ร เมา ด ศ ร บ า ท น ว ร ถ
 ส ร ว ง ศ   นาง เกิด ใน ดอก ใ ห มา ก ก อยุ่ เมื อ ง จ อ ง ป า ช บ ต
 ไป เป็น พระ ม เห ช แก่ พ ระ เจา รม พาก รุง จ น   แด เกิด
 นาง จ น ท ร เท ว ศ ร บ า ท ราช บ ุ ต ร ศ ร ท อ ง ส ม ท ร น   แด
 พ ระ เจา รม พาก รุง จ น แด ง ส ำ เภ า น น ไ ต ๑ ๙ ด ำ   แด
 แด ง นาง จ น ท ร เท ว ศ ร บ า ท ราช บ ุ ต ร ศ ร ท อ ง ส ม ท ร น ให้
 เอนามา ถ วาย แก่ พ ระ เจา อยุ่ ห ว เป็น พระ อ ค ร ม เห ช   แด
 พ ระ เจา รม พาก รุง จ น ก แด ง เ จ น ท อ ง ผ ำ ผ อ น แพร
 พ ร ร ณ แด ช ว ม เม่ พ ระ ส น ม แด ห ม ึ่ง ช ย   ให้ มา แด
 นาง จ น ท ร เท ว ศ ร บ า ท ราช บ ุ ต ร ศ ร ท อ ง ส ม ท ร น ไ ต

๗๕๐๐ ให้ขุนตามจันทกอมาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัว
 แดพระเจ้าอยู่หัวก อภิเชกนาง จันทร เทวศรี บาท ราช
 บุตร ศรีทองสัมฤทธิ์เป็นอัครมเหษ แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัว แดพระเจ้าอยู่หัวกแต่งกายกำแพงพรหมมาศ
 พิมดทาน ท่านก็ให้ขุนกำแพงพรหมราชฎาไชย
 เจ้าเมืองตักกรมพัต ให้พระذنมมาเป็นนางเมือง
 แดเจ้าศรี ให้เป็นพระพี่เลี้ยงท่าน ๆ ก็ให้กินเมือง
 แพรก แดเจ้าศรีราชานนแกดวหาญ ท่านก็ให้
 ทหารไปอยู่สร้างเมืองทุกเมือง แดท่านให้ทหาร
 ไปหน เมืองทุกเมือง แดพระเจ้าอยู่หัวกรมพระ
 ราชกุมาร ๓๐ มพระราชบุตร ๓๐ แดพระพนมวง
 แดนางสะเดียงทองบอกรใจ เดิมเจ้าเดียงเกดเดียง
 หวมาทาบคนมาแด อนเป็นเจ้าแกเกดเดียงหวนลย
 ไปเมื่อหน้าได้ คงสดทวพระจันทรพระอาทิตย์ พระ
 จันทรพระอาทิตย์ก็หายไปไซ้ เจากหายด้วย อนจะ

ได้เป็นใหญ่ได้เพราะรัตนาคาร เจ้าแค้นจะเป็นแทน
 ดับไปเหตานั้นแด แดพระเจ้าอยู่หัวประทับให้พระ
 พนมวงแดนางสะเดียง ทองออก ไปสร้าง เมืองนครคอน
 พระ แดท่านให้พล ๗๐๐ แยก ๕๐ ช้าง ๓ ม้า ๒
 มาประทับให้แก่พระพนมวงแดนางสะเดียงทอง อยู่
 ในเมืองนครคอนพระนนจงชาติ แดมดุกหลานให้
 อยู่กินเมืองมัญจาคีฬาทิ้งชายได้ ให้ถวายเข้ามา
 เป็น ข้าพระเจ้า อยู่หัว แดเมืองแห่งใด ๆ เป็น เมืองชน
 ได้ พระพนมวงแดนางสะเดียง ทองแต่ง แยก นนให้
 ไปเป็นเจ้าเมืองนนอยู่ จงทุกเมืองนน ให้มาชนใน
 เมืองนครคอนพระเป็นด้วยทอง แดให้ ไต่หาฟ้าเขยว
 ณบ้านเมืองไก่อ พระพนมวงแดนางสะเดียงทองได้
 เป็น ข ะสร้าง บ้านเมือง แด พระมหา ชาติจง ดุ้เจ้า
 แดว ให้ เจ้า ศร ราชามู ดุกพระพนมวงแด นางสะ เดียง
 ทอง เขามาหา แก้วสำหรับยอด พระเจ้า นนแดทองออก
 ไป แดพระเจ้าอยู่หัวตั้งให้สร้างบ้านเป็นนาจงทุก

ต้อง^๕นตา^๕ขุน^๕เทพ^๕ให้^๕ไป^๕สร้าง^๕เมือง^๕ชุม^๕พร^๕ นาย^๕ศรี^๕นาย^๕ได้^๕
 ต้อง^๕นตา^๕ขุน^๕เทพ^๕อยู่^๕สร้าง^๕นา^๕บาง^๕สระ^๕พาน^๕ นาย^๕ยอด^๕อยู่^๕
 สร้าง^๕นา^๕เวียง^๕สระ^๕ แด^๕ใน^๕เมือง^๕นคร^๕ดอน^๕พระ^๕น^๕น^๕พร^๕าย^๕
 ไช^๕หา^๕ด^๕ง^๕คน^๕ตาย^๕มา^๕ก^๕น^๕ก^๕ห^๕น^๕า แด^๕คน^๕ท^๕ง^๕ห^๕ดา^๕ย^๕ก^๕ห^๕น^๕
 อ^๕อก^๕จ^๕า^๕ก^๕ม^๕เ^๕อง^๕น^๕คร^๕ด^๕อ^๕น^๕พ^๕ระ^๕เ^๕า^๕อยู่^๕ใน^๕เ^๕า แด^๕พ^๕ระ^๕
 พ^๕น^๕ม^๕ว^๕ง^๕แ^๕ด^๕น^๕าง^๕ส^๕ะ^๕เด^๕ย^๕ง^๕ท^๕อง^๕ม^๕ด^๕ก^๕ ๓ คน เจ^๕า^๕ศ^๕ร^๕า^๕ชา^๕ ๑
 เจ^๕า^๕ศ^๕น^๕ต^๕ร^๕า ๑ เจ^๕า^๕ก^๕ม^๕า^๕ร^๕ ๑ แด^๕เจ^๕า^๕ศ^๕ร^๕า^๕ชา^๕เ^๕ว
 น^๕าง^๕ศ^๕น^๕ห^๕ดา^๕น^๕พ^๕ระ^๕พ^๕น^๕ม^๕ว^๕ง^๕ป^๕เ^๕น^๕เ^๕ย^๕ ๕ ข^๕น^๕ไป^๕สร้าง^๕นา^๕ใน^๕
 เ^๕ม^๕เ^๕อง^๕ส^๕ร^๕อ^๕เ^๕า แด^๕เจ^๕า^๕ก^๕ม^๕า^๕ร^๕เ^๕า น^๕าง^๕จ^๕น^๕ท^๕ร^๕ ห^๕ดา^๕น^๕
 พ^๕ระ^๕พ^๕น^๕ม^๕ว^๕ง^๕ข^๕อ^๕ป^๕เ^๕น^๕เ^๕ย^๕ อยู่^๕ต^๕า^๕บ^๕ด^๕ต^๕า^๕ถ^๕ะ^๕ห^๕ม^๕อ^๕ท^๕า^๕ท^๕อง^๕
 ส^๕ร^๕า^๕ง^๕น^๕า^๕ท^๕ง^๕เ^๕น^๕ แด^๕เจ^๕า^๕ศ^๕น^๕ต^๕ร^๕า^๕ได้^๕อ^๕ิน^๕ท^๕ร^๕า^๕ชา^๕ข^๕อ^๕เ^๕า
 ป^๕เ^๕น^๕เ^๕ย^๕ต^๕ง^๕บ^๕าน^๕ท^๕ะ^๕บ^๕ท^๕ะ^๕เด^๕ต^๕ระ^๕ห^๕น^๕อ^๕ม ส^๕ร^๕า^๕ง^๕น^๕า^๕ศ^๕ร^๕ข^๕น^๕
 ส^๕ร^๕า^๕ง^๕น^๕า^๕ส^๕ะ^๕เพ^๕ย^๕ แด^๕ก^๕ะ^๕ห^๕อ^๕ม แด^๕ส^๕ร^๕า^๕ง^๕ท^๕ง^๕น^๕น แด^๕
 เ^๕ม^๕เ^๕อง^๕อะ^๕ด^๕อง^๕ได้^๕ให้^๕น^๕าย^๕เซ^๕ย^๕ง^๕แ^๕ด^๕น^๕อยู่^๕ ไช^๕ย^๕ค^๕ร^๕า^๕ม^๕ให้^๕
 น^๕าย^๕ม^๕ง^๕ค^๕ด^๕อยู่^๕ ๒ น^๕ห^๕ดา^๕น^๕น^๕าง^๕ส^๕ะ^๕เด^๕ย^๕ง^๕ท^๕อง^๕ ค^๕า^๕เพ^๕ช^๕ร^๕ ๑
 น^๕าง^๕ก^๕ว^๕ ๑ น^๕าง^๕อ^๕อน^๕ ๑ ๓ น^๕ห^๕ดา^๕น^๕น^๕าง^๕ส^๕ะ^๕เด^๕ย^๕ง^๕ท^๕อง^๕

ให้ชอราชาประหมัด เจมระบบเมยหนึ่ง เระวงส์ให้
 ไปกินเมืองจะนะเทพา ให้ชอราชารวง เจดาบ
 เมยหนึ่ง เจตุมาให้กินเมืองปาหัง ให้ชอราชา
 ประเมตธา เจตุมาเมยหนึ่ง เจครัดุทธราให้ไปกิน
 เมืองตาน ให้ชอราชาฤทธิเทวา และครเคเมยหนึ่ง
 เจอะเด่นให้ไปกินเมืองสาย ให้ชอราชาครัดุตตาน
 เจะอาดเมยหนึ่ง เจดารงให้ไปกินเมืองพทลุง ให้
 ชอราชาพาหะระย เจครดาญิงเมยหนึ่ง เจตเต
 ประวงส์ให้ไปกิน เมืองไทโร ให้ชอราชาพิคิมัน
 เจเประเมยหนึ่ง เจดาวังให้ไปกินดะงู ให้ชอ
 ราชายรา เจดาคานาญิงเมยหนึ่ง เจครัดะหัดบ
 ให้ไปกินเมืองงอแจ ให้ชอราชาอะย เจปะราตเมย
 หนึ่ง เจนาควาให้ไปกินเมืองพตุ ให้ชอราชาปะเด่น
 เจปารูเมยหนึ่ง ตั้งเบยบดะดามเกวียนดารา
 แต่งแซกกินเมืองได้ พระพนมวงแฉนาง
 ณะเตียงทองให้ ผูกด้วยทองบิละ ๑๐ ค้างตั้งทองทุก

เมืองแฉะ พระพนมวงนางสะเดียงทองตั้งบ้านอยู่จึ่งสะ
 แฉะ แต่ง แฉะ ไป เป็น เจ้าเมือง นน เจดะหาปา
 เจดัดเมมา ๒ นเป็นทะนายไซให้เรียกด้วยทองทุก
 เมืองแฉะ ราชารงให้ไปอยู่เมืองไซยานน แฉะเจศรเต
 เมื่อยังบอกไว้ให้รู้เต็ม นน แฉะว่าอันได้ไว้ณทุ่งน
 ยอมผอย ฤกะปลดออกทุ่งบ้านนนแฉะ พระพนมวง
 นางสะเดียงทองแต่งแฉะให้ไปเป็นเจ้าเมืองทุกเมือง
 อยู่นอยหนง พระพนมวงตาย

เจ้าศรราชามาแต่เมืองสะอเดาแต่งการศพพระ
 พนมวงแฉะดบ รับเอาชาติชนไปไว้ในตำบลเขา
 อิศริจัน แฉะกวอพระเจดีย์ไว้ เอาชาติบรรจไว้ในถา
 นน แฉะไว้พนวงให้อยูรักษา ชาติ นน เจ้าศรราชา
 ทำบุญให้ทานณทุ่งพะนง แฉะเรียกขอพะนงทานนแฉะ
 เจ้าศรราชาให้ยกกฎหมายเอาขอ แฉะซึ่งให้ไปกินเมือง
 เป็นเจ้าเมืองทุกเมือง แฉะกฎหมายเอาตำบลบ้าน
 ตำบลเมืองแฉะไว้หา แฉะคนมากน้อยในเมืองนคร
 คอนพระ แฉะควาอารามทุกตำบล แฉะพระมหาชาติ

ช่างยงไปมแดดนน เข้า มาถวาย แก่พระ เจ้าอยู่หัว ๆ
 ได้ ๆ กุยนคนกหนา พระเจ้าอยู่หัวตรัสว่ารัตนากการ
 เจ้าได้ จะให้ครองสมบัติแทนสืบไป แดเจ้า ศรัทธา
 กราบบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทง สอง พระ องค์ ทด
 ว่าตงบ้านเมืองสร้างบ้านเป็นนา ตงบ้านถนถานบ้าน
 คนทงหลายทำไร่นา แดว แต่ง แหก ไป ถน เมือง แดว
 แดคนใน เมืองนคร ดอน พระ นน นอย นก แดวเจ้า
 ศรัทธากราบทุดพระกรุณาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัวว่า พระพนมวงตายแดว แดพระเจ้าอยู่หัว
 มพระกรุณาปราณพระพนมวง พระเจ้าอยู่หัวทง ๒
 พระองค์ มพระกรุณาแก่เจ้าศรัทธา ประทานให้ขอ
 เป็นพญาศรีธรรมโศกราช สุนทร ราชา สุน วงศ์
 ชบดิ ศรัทธาเถยร อภัยพริยปรากกรมพาหุ เจ้า
 พระยานคร ศรีธรรมราชมหานคร นางสนได้ พระ
 ราชทานให้ ขอนางจันทรเทวศรีรัตน ฉายา นางเมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร พระเจ้าอยู่หัวมพระราช
 ทาน ให้เงินแก่พญา ศรีธรรมราช โศกราช มหานครพน

บ้านจระงู ให้อยู่ที่ท่าทอง ให้อยู่ที่ไชยคราม ให้
 อยู่ที่กระหนอม ให้อยู่ที่ตระชน ให้อยู่ที่อะดอง ให้
 อยู่ที่ทุ่งหลวง ให้อยู่ที่ไชยา ให้อยู่ที่ชุมพร ให้อยู่ที่
 กระจัง ให้อยู่ที่บางตะพาน ให้อยู่ที่คูหา แดแต่่งให้
 พญาภยภักขาง มา รพด เชา ไป ตั้ง อยู่ ใน เมือง นคร ศรี
 ธรรมราช แดพญาให้สร้างบ้านเป็นนา แดทำอิฐ
 แด่งพระเจ้าแดสถานอารามอนัทรชานนนแด

พญาให้ทำนา ดอนแล้ว แดแต่่ง คนให้ ไป ตั้ง บ้าน
 สร้างบ้านเป็นนาทุกตำบล พญาให้แต่่ง พระ ไพหาร
 หลวงก่อน แดแล้วแต่่งให้แต่่งวัดพระเดิม แดให้แต่่ง
 สระเบางแก้ว แดให้ขุดพูน ถนน แดแต่่ง วัดเสมา เมือง
 แล้ว แดพญา กแต่่งนายมุนเอา คนไปสร้างบ้านเป็นนา
 ในตำบลพระเจ้าแดงชมาย ให้ นาย หมั่นคง ไปสร้าง
 บ้านเป็นนาตำบลพนัง ให้ นาย ส่ามบุรรัต นายพร ฤาไชย
 นายสังข์ใส เอาคนไปสร้างบ้านเป็นนา ตำบลพญิง
 ปดตต่อพนังตรา ให้ นาย ศรีเมือง นายปรัชญา....รัต

เอาคนไปสร้างบ้ำาเป็นนา ตำบลหนองไผ่ หนาดัก
 คดองกะโดน - คอขม้าย โกวัดด้านหลวง ให้
 นายเถาบุณแก้ว ๓ . เถาบุณด้าม ๓ . เถาสร้อย ๓
 เถาสี่ดา ๓ ให้อยู่รักษาพระแด

สร้างนาหนองไผ่ หนาดัก ให้พันพรมเอา
 คนไปสร้างบ้ำาเป็นนาคำบดปากช่อง ด้านเถอน ให้
 นายญอดเมืองเอาคนไปสร้างบ้ำาเป็นนาคำบดกระ ให้
 นายอายุเจ้าป่า เอาคนไปสร้างบ้ำาเป็นนา อยู่รักษา
 พระในวัดพะนั่งตรา ให้นำยโคตเอาคนไปสร้างบ้ำา
 เป็นนา ส่ทุ่งกระบานโกล ให้นายหอมเอาคนไป
 สร้างบ้ำาเป็นนา ตำบลหนองปราน ๓ ให้นำยบเอาคน
 ไปสร้างบ้ำาเป็นนา ตำบลละดานสะเภา ๓ ให้นำย
 พรมงว เอาคนไปสร้างบ้ำาเป็นนา ตำบลดขวาง ๓
 ให้นำยสาคร เอาคนไปสร้างบ้ำาเป็นนา ตำบล
 สนนทรทะเล ๓ ให้นำยศรีทอง เอาคนไปสร้างบ้ำา
 เป็นนา ตำบลบางจาก ๓ ให้นำยจัน นายพรมไชย

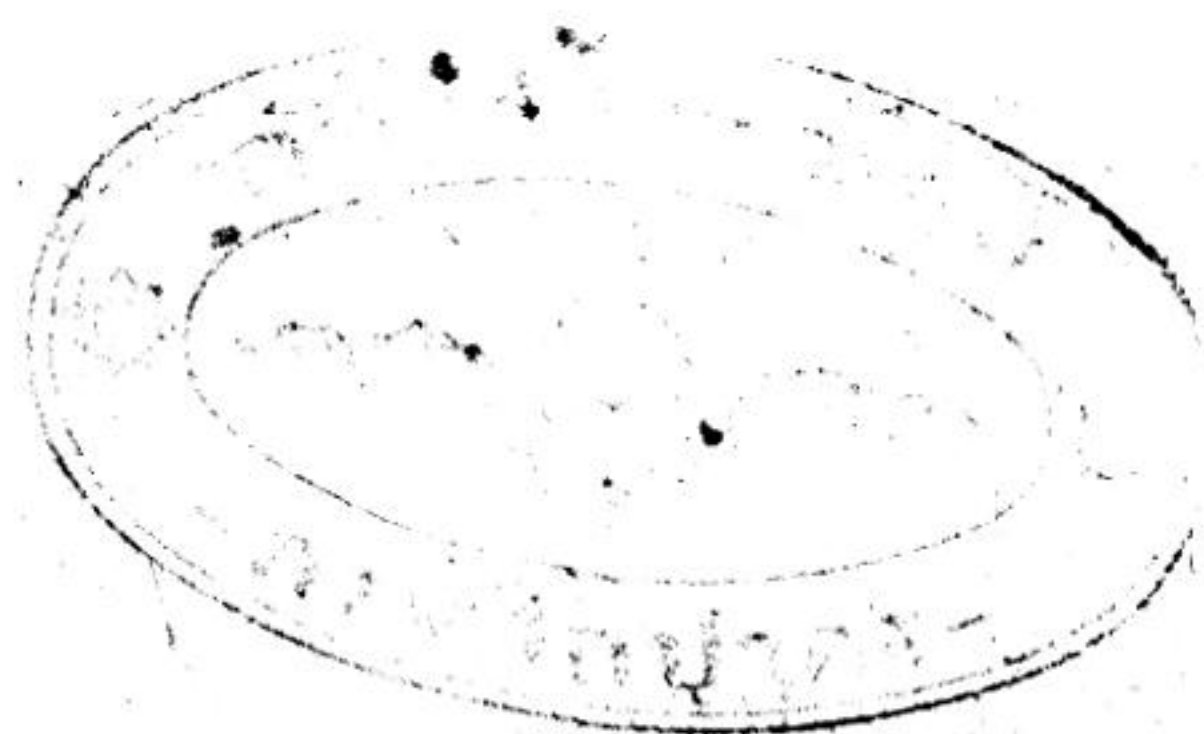
นายเทพ   ตงบานอย่ ตำบลเจ้าเหล็กกรักษาพระโคก
 ในพระถโพพระอยู่ ในถาเชองนน   ให้นายอิน นาย
 ธรรมราช   ตงบานอย่ ตำบล.....๓   ให้นายได้
 นายแก้ว   ตงบานอย่ กรุงชิง ๓   ให้นายด้าม
 นายไกร   ตงบานอย่ ตำบลนาพ   ด้ร้างป่าเป็นนา
 ให้นายคง   นายส่ง   ด้ร้างป่าเป็นนา ๓   ตำบลพะทง
 วัด ๓   ให้นายไชย   นายจัน   เอาคนไปด้ร้างป่าเป็น
 นาคาบดกระแต๊ะ ๓   แด พระพุทธเจ้า อยู่บน เขา
 พระเจ้าอยู่ในถา   ให้นวยงอ   นายทองอยู่รักษา
 พระ   ด้ร้างวัดกระแต๊ะ   ด้ร้างพระไพหาร   ด้ร้างนา ๓
 ให้นายไสม   นายศรี   ทำพระไมถาเชองนน   ให
 นายราช   นายราม   นายญอด   นายศรี   ด้ร้าง
 พระไพหารนน   แด ให้นายทองศรี   ถ้ำไกร   ถ้ำหอม
 อยู่จำเกาะ   ด้ร้างป่าเป็นนา   ผูกหวายด้วยด้ยเตียง
 ให้นายหอมนายราชเด่นหา   เอาคนไปด้ร้างป่าเป็นนา
 ตำบลสะนังพะแนะ ๓   ให้นายอิน   นายบุญ   นายได้
 นายราช   ทำวัดภูปดองทงตั้งติด

ครั้นแต่งให้คนสร้างบ้านทานาแล้ว พญาก็ให้
 ทำพระมหาธาตุ ไปคนในเมืองญีหน เมืองบั้ง
 เมืองกหนดันตน์ เมืองพร เมืองอแจ เมืองจนะเวพา
 เมืองธาย เมืองตาน เมืองตะงู เมืองไซร เมืองตริง
 เมืองไชยา เมืองสะอเดา เมืองชุมพร เมือง
 บางสะพาน ให้ช่วยทำ พระมหาธาตุ ณเมืองนคร
 ศัรธรรมราชแล้วเสร็จได้ พญาศัรธรรมโคกราช
 แต่งเครื่องบรรณาการเข้ามาถวาย แดพระเจ้าอยู่หัว
 แล้วออกไปได้ช้างสำคัญ ในตำบลบางสะพานได้
 พญาศัรธรรมโคกราชก็กราบพระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่าแต่งบ้านเมืองทงหน แด
 เมืองนครศัรธรรมราชแล้วเสร็จแล้ว ท้ามหาธาตุได้ราก
 แล้ว ขอดถวายพระราชกุศลแด่พระเจ้าอยู่หัว เป็น
 อนเสร็จ พระเจ้าอยู่หัวม พระกรุณาพญาศัร
 ธรรมโคกราช ๆ กราบทูลพระกรุณาขอดถวายตามชาย
 ตามหญิง แดพัน ๓๐๐ พกพวกตามชายตามหญิง

แต่ขอเอาลูกหลานตามชายตามหญิงเป็นเจ้าหัวพัน
 ดับสองหัวปากหัวดับนทงนไวคณหนึ่ง ขอถวาย
 ดัศยตามชายตามหญิง เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว ทูล
 บังคมดับไปเมื่อหน้า พระเจ้าอยู่หัวมพระกรุณาให้
 พจนพระคตง กฏหมายขอตามชายตามหญิงไว้ให้
 จกขอ แดงไหเรียกขอตามชายตามหญิงดับแทนไป
 เมื่อหน้าแด

นายอยู่ของพญาศรีธรรมโคกราช เมียชื่อ
 นางแก้ว นายกู นายอ ๒ นหลานพญาศรี
 ธรรมโคกราช นายกู เมียชื่อนางคำ นายอ เมีย
 ชื่อนางคำเพชร กฏหมายขอตามชายตามหญิง
 ตามใจแด

พญาศรีธรรมโคกราช กราบทูลพระกรุณา
 ว่า ข้าพระเจ้าอยู่หัว นายอได้มีญาติลูกหลาน
 ดับได้ เมื่อหน้าได้ ขอพระทานถวายลูกหลาน
 หญิงชายเป็น ข้าทูลพระบังคม พระเจ้าอยู่หัว ขอ

พระทานเป็นข้าพระชาวด   ข้าพระถอดร่างพระราช
 กุศลถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า   ข้าพระเจ้า
 นายอยู่ได้   มีลูกหลานสืบไปเมื่อหน้า   ขอพระทานทำ
 ข้างถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า   ข้าพระเจ้า
 นายอยู่ได้   มีลูกหลานสืบไป   ขอพระทานถวาย
 เป็นอาษาพระเจ้าอยู่หัวแทนไปเมื่อหน้า   ขอพระเจ้า
 อยู่หัวมพระกรุณาแก่สัตว์ผู้ยาก   ข้าพระเจ้าอยู่หัว
 ขอทูลพระบงคม   พระเจ้าอยู่หัวมพระกรุณาว่า   ตาม
 ชายตามหญิง ซึ่ง พญาศรีธรรมโศกราช ถวายนั้น ให้
 ไว้แก่ พญา ศรีธรรมโศกราช นั้น ก่อน   เมื่อใดมี
 ราชการสิ่งใด ๆ ไปเมื่อหน้าได้   ให้ตามชายตามหญิง
 กราบพระบาทพระเจ้าอยู่หัว   ขอถวายนางจันทร์เทวี
 พระราชบุตรผู้หลานเป็นแม่นแดง   กิดาพระเจ้าอยู่หัว
 ออกมาเมืองนครศรีธรรมราชได้

พญาศรีธรรมโศกราชถึงแก่กรรมแด   พระเจ้า
 อยู่หัวให้นายอ   นายก   นายอยู่   เขามากกราบ

พระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอผูกด้วยเงินค่าตั้งบาท

ตั้ง ฎีกนชนพระคตงหตวงแถ

ชาพระเจ้าอยู่หัว ด้ามชาย ด้ามหญิงน ขอเป็นงาน
หนังสือ ตงพตรอยหนังสือเป็นงานด้วยแถทด้วย ชง

พระเจ้าอยู่หัวในจังหวัดเมืองนครศรีธรรมราช พระ
เจ้าอยู่หัวมพระกรุณาให้ผูกด้วยเงิน ค่าตั้งบาทตั้ง
ฎีกนชนพระคตงหตวง ให้พชนพระคตงกฏหมาย

ไว้ว่า แถนไปเมื่อหน้า ให้ผูกด้วยอย่าให้ขาด : อย่า
ขาด แถบร้ามุนชาวด้วย ๓๐๐ คนอย่าให้แตกฉาน

นายอ นายออยู่ ให้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ผูก
ด้วยชนพระคตงหตวงทุกบ

แถนายญอดแถงได้ ให้ถ้อชาวเชิงกุดทงบวง
มาชน ในพระนคร ทก เจ้าคณะ แถนาย ส้มิงคโค

พรมมา ชงเดี่ยวเรือ แถมาอยู่ ในเมืองนคร แถ
ให้นางพทองเปนมैया ให้เป็นผชาวอริยพงค์ อยู่

รักษาพระมหาธาตุในเมืองนครแถ

นายอ นายก นายอัย ก็เอาด้วยมากจน
 ณพระคตงหหลวง แดกราบพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อัยหว ดาออกมาเมืองนคร

อัย นานมาชาวด้วยแตกฉานสัตว์พรต นายอ ก
 เขามากราบทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอัยหวว่า ชา
 ด้วยแตกฉานสัตว์พรตแดดด้วยชาวด พระเจ้าอัยหว
 มพระกรุณาแก่นายอ พระราชทานให้เอาหมื่น^(๑)
 สัตจอมราช ชาหหลวงพระทานให้ขอหมื่นสุดใจแมน
 เอาหมื่นจงชาหหลวง พระทานให้ขอหมื่นแสนใจ
 ขอ ทงต้องนพระทานให้ดาบทองคนละเล่ม ถอจำ
 นำเป็นนายดาบหหลวง พระทานให้ออกไปด้วยนายอ
 อัย เป็นอนชาตในเมืองนครศรีธรรมราช เรยกเงิน
 ส่วยดาอากร แดดด้วยแก่พลสัมชายด้ามหญิง แด
 ไหร จกตกหदानนายอ นายก นายอัย ซึ่งจะแทน
 ทนไปเมือหน้า เหมนสุดใจแมน เหมนแสนใจขอ
 นายอ กราบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอัยหว ก็ดาออก

(๑) ตรงกับหมื่น

มาเมืองนครศรีธรรมราช จัดตั้งสมชากด้วยประมุข
 ไวแก้ว แด่เหม็นสุดใจแมน เหม็นแสนใจซ้อ แด
 รามนุกนายอู แด่นายเกา ถอเงินด้วยดวยเหม็น
 สุดใจแมน เหม็นแสนใจซ้อ ชน ณ พระคตงหดวง แด
 ได้ พชนพระคตงนำนายรามซึ่งเขามากกราบพระบาท
 พระเจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่า ข้าพระพุทธเจ้านาย
 รามนุกนายอู ข้าพระเจ้าอยู่หัวฯ มพระกรุณาพระ
 ทานขอให้แก่นายราม ขอเหม็นศรีจอมรัต เจ้าเมือง
 นครศรีธรรมราช แด่เหม็นศรีจอมรัตเจ้าเมืองนคร
 แด่เหม็นสุดใจแมน เหม็นแสนใจซ้อ กราบพระบาท
 ส้มเต็จพระเจ้าอยู่หัว ถวายบังคมดาออกมาเมือง
 นครศรีธรรมราช

เหม็นศรีจอมรัต เอานางบนกอง หาดานนายกุ
 เป็นเมีย อยู่นานมาเกิดตูกหญิงผู้หนึ่ง ซอนางเออย
 แด่พระหาดานเป็นพระยา แด่ซง อยู่เมืองดานสะกา
 มาขอเอานางเออยเป็นเมีย ก็เกิดตูก๗ คน

๓๖

หนึ่งขอเจ้าอ เจากู เจาอยู่ บอกไว้ว่า ขุน
แสนหุดานพญา ศรัทธมโคก ราช กวายเป็นให้
ตายต่างเจ้าสองคน นางคงราชแม่หนึ่ง นางอน
ท้าวแม่หนึ่ง ขุนแสนแต่งนายอินทรพงศาเข้าไปถวาย
เป็นตายต่างพระเจ้าอยู่หัว ๆ มีพระกรุณาพระทานขอ
ให้นายอินทรพงศาเป็นเหมือนแสนน้อยดาว แด้วพระ
เจ้าอยู่หัวทรงช้างจะชนด้วยช้างเถื่อนได้ เหมือนแสน
น้อยดาวกราบทูลพระกรุณาว่า ช้างเถื่อนนั้นใหญ่
นัก แด้วทรงพระกรุณา พระเจ้าอยู่หัวมิ่งเหมือนแสน
น้อยดาว จะชนด้วยเถื่อน เหมือนแสนน้อยดาวแต่น
เข้าไปหาช้างเถื่อนให้แทง เหมือนแสนน้อยดาวตาย
ขอว่าตายต่างเจ้า ถ้าพระเจ้าอยู่หัวเด็ดจแทงได้ ๆ
แดเห็นมิชอบตามบุรพประเพณีแต่ก่อน ได้ เหมือน
แสนน้อยดาวกราบทูลพระกรุณา ถ้าพระเจ้าอยู่หัว
มีพง เหมือนแสนน้อยดาวเห็นผิดประเพณีได้ เหมือน
แสนน้อยดาวกราบทูลพระกรุณาแด เหมือนแสนน้อย

ดาวเขาประเพณแต่ก่อนพิจารณา แดว แก่สาร ทุกข์ นน
 เอง พระเจ้าอยู่หัวทรงช้างนำทรงย่นจะคตองเกอน

แดวแต่คตองเรือพระทงชกชาง แดแต่คตองประพาศ

กตางคณ ขอทตกรณามิพงได้ เหม้นแต่คตองยดาวรบ

พระราชอาชญาถวาชวิต ขออาษาจนคตองพิพชแด

เจ้าอ เจ้าก เจ้าอยู่ บอกไว้ ว่าพระพนมวง

แตนางสะเดยงทอง ตงบานอยู่จรงคระนน ให้หาจ

พบคตองไมไม แดคตองชะคตองกัน ทานมคตองของอยู่

ไตคตองไมแตคตองชะนน ชานานแตว แดะมิพบคตอง

ชะคตองไมนนเดย ถาพนองตูกทดานพบคตองไมคตอง

ชะนนได้ ให้หาเครื่องบูชาเทพารักษ์จกคานบ ให้

ชดเอาเถิด คตองนั้นให้เอาถวายเป็นเครื่องประดับพระ

ทงง ประคตองอาคคตองพระพุทชเจ้ากไตแด

ชุนอินทรา เจ้าเมืองนครคตองธรรมราช บอกไว้ว่า

คตองได้ นางกฤษณาแตนางทองมก แดตูกทดาน

หญิงชายตงบานอยู่เมืองไชยา มคตอง.....

...(ฉะบับดบ) ผู้เป็นด้วย ขน พระ คตัง หตวง ๓๐๐
 กระทบก แดกระทบกส์นาคด้วย ดูก ๕๐๐ แท้แท้
 ให้ ขอรกทนดะแด นางทองส์มุกแต่นางกฤษณา.....

(สิ้นฉะบับเท่านั้น)

พิมพ์ โรงพิมพ์อักษรนิต

บางขุนพรหม พระนคร
โชติ แพร่พันธ์, ผู้พิมพ์และโฆษณา

๒๕/๕/๕๑